

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย แสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบ ความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 การปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจบางประการ ประกอบด้วย อายุ เพศ การศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ รายได้ แหล่งเงินทุน พื้นที่ทำการเกษตร ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตร และการได้รับข่าวสารทางด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมบางประการของสมาชิก

n = 126		
สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 31	6	4.8
31 - 40	21	16.7
41 - 50	41	32.5
51 - 60	40	31.7
61 - 70	11	8.7
71 ขึ้นไป	7	5.6
ค่าต่ำสุด 25 ค่าสูงสุด 89		
ค่าเฉลี่ย 50.08 ค่า S.D. 11.77		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	90	71.4
หญิง	36	28.6
การศึกษา		
ไม่ได้เรียน/ไม่จบประถมศึกษา	12	9.5
ประถมศึกษา	97	77.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	7.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	4	3.2
อนุปริญญา/ปวส.	3	2.4
การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
เป็น*	126	100.0
- กลุ่มเกษตรกร	60	47.6
- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	9	7.1
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพ	9	7.1
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน (เมล็ดพันธุ์ข้าว)	106	84.1
- กลุ่มสหกรณ์	35	27.8
- กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	73	57.9

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.1 ผลวิเคราะห์สภาพทางสังคมบางประการของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

อายุ พบว่าสมาชิกประมาณหนึ่งในสาม(ร้อยละ 32.5) มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี รองลงมา ซึ่งมีอายุใกล้เคียงกัน(ร้อยละ 31.7) มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และมีสมาชิกเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 16.7, 8.7, 5.6 และ 4.8) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, 61-70 ปี, 71 ปีขึ้นไปและต่ำกว่า 31 ปี ตามลำดับ โดยสมาชิกมีอายุเฉลี่ย 50.08 ปี น้อยที่สุดคือ 25 ปีและมากที่สุดคืออายุ 89 ปี

เพศ พบว่าสมาชิกเกือบสามในสี่(ร้อยละ 71.4) เป็นเพศชาย และที่เหลือ (ร้อยละ 28.6) เป็นเพศหญิง

การศึกษา สมาชิกมากกว่าสามในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 77.0) จบระดับประถมศึกษา มีสมาชิกเพียงส่วนน้อย(ร้อยละ 9.5, 7.9 และ 3.2) ไม่ได้เรียนหนังสือหรือไม่จบระดับประถมศึกษา, จบมัธยมศึกษาตอนต้น และจบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ตามลำดับ และมีผู้จบการศึกษา สูงสุดระดับอนุปริญญาหรือปวส. น้อยที่สุด(ร้อยละ 2.4)

การเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่าสมาชิกทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ ในชุมชน โดยส่วนใหญ่(ร้อยละ 84.1) เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน รองลงมามากกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 57.9) เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และเกือบครึ่ง (ร้อยละ 47.6) เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร สมาชิกจำนวนไม่มากที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมอาชีพ

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจบางประการของสมาชิก

n = 126		
สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)		
ไม่เกิน 10	19	15.1
11 - 20	51	40.5
21 - 30	22	17.4
31 - 40	13	10.3
41 ขึ้นไป	21	16.7
ค่าต่ำสุด 5 ค่าสูงสุด 90		
ค่าเฉลี่ย 25.99 ค่า S.D. 16.21		
รายได้ (บาท)ปี		
ไม่เกิน 100,000	18	14.3
100,001 - 150,000	24	19.0
150,001 - 200,000	28	22.3
200,001 - 250,000	17	13.5
250,001 - 300,000	12	9.5
300,001 - 350,000	3	2.4
350,001 ขึ้นไป	24	19.0
ค่าต่ำสุด 30,000 ค่าสูงสุด 900,000		
ค่าเฉลี่ย 257,661.90 ค่า S.D. 194,832.29		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งเงินทุนประกอบอาชีพ*		
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	82	65.1
กลุ่มออมทรัพย์	13	10.3
กองทุนหมู่บ้าน	77	61.1
สหกรณ์	35	27.8
ญาติ	18	14.3
ทุนส่วนตัว	6	4.8

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.2 ผลวิเคราะห์สภาพทางเศรษฐกิจบางประการของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร พบว่าสมาชิกพื้นที่ถือครองในการประกอบอาชีพเกษตร โดยเฉลี่ยคนละ 25.99 ไร่ สูงสุด 90 ไร่ ต่ำสุด 5 ไร่ สมาชิกเกือบครึ่ง (ร้อยละ 40.5) มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวน 11-20 ไร่ รองลงมา (ร้อยละ 17.4, 16.7, 15.1 และ 10.3) มีพื้นที่ระหว่าง 21-30 ไร่, 41 ไร่ขึ้นไป, ไม่เกิน 10 ไร่ และระหว่าง 31-40 ไร่ ตามลำดับ

รายได้ พบว่าสมาชิกมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยคนละ 257,661.90 บาท ต่ำสุดจำนวน 30,000 บาท และสูงสุด 900,000 บาท โดยสมาชิกเกือบหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 22.3) มีรายได้ต่อปี 150,001-200,000 บาท รองลงมาสมาชิกจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 19.0 เท่ากัน) มีรายได้ต่อปี 100,001-150,000 บาท และรายได้ 350,000 บาทขึ้นไป มีสมาชิกส่วนน้อย (ร้อยละ 14.3, 13.5, 9.5 และ 2.4) มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 100,000 บาท, รายได้ต่อปี 200,001-250,000 บาท, รายได้ต่อปี 250,001-300,000 บาท และรายได้ต่อปี 300,001-350,000 บาท ตามลำดับ

แหล่งเงินทุนประกอบอาชีพ พบว่าสมาชิกเกือบสองในสาม (ร้อยละ 65.1) ใช้แหล่งเงินทุนประกอบอาชีพจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รองลงมา มีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 61.1) มีแหล่งเงินทุนคือกองทุนหมู่บ้าน สมาชิกจำนวนไม่มากมีแหล่งเงินทุนประกอบอาชีพ คือ สหกรณ์, ญาติ และกลุ่มออมทรัพย์ สมาชิกเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 4.8) ใช้ทุนส่วนตัวในการประกอบอาชีพเกษตร

ตารางที่ 4.3 ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตรของสมาชิก

		n = 126	
ประสบการณ์ (ปี)		จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10		9	7.1
11 - 20		36	28.6
21 - 30		31	24.6
31 - 40		36	28.6
41 ขึ้นไป		14	11.1
ค่าต่ำสุด 2	ค่าสูงสุด 75		
ค่าเฉลี่ย 28.13	ค่า S.D. 12.49		

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตรของสมาชิก ศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตร พบว่าประสบการณ์ของสมาชิก โดยเฉลี่ย 28.13 ปี น้อยที่สุด 2 ปีและมากที่สุด 75 ปี โดยสมาชิกเกือบหนึ่งในสาม (ร้อยละ 28.6 เท่ากัน) มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตร 11-20 ปี และ 31-40 ปี รองลงมาซึ่งมีจำนวน ประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 24.6) มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตร 21-30 ปี มีสมาชิก เพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1 และ 7.1) มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกษตร 41 ปีขึ้นไป และ ไม่เกิน 10 ปี

ตารางที่ 4.4 แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิก*

n = 126

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	80	63.5
โทรทัศน์	103	81.7
หนังสือพิมพ์	42	33.3
นิตยสาร/วารสาร	17	13.5
ภาพยนตร์หรือภาพนิ่ง	25	19.8
เจ้าหน้าที่ส่งเสริม (เกษตรตำบล)	116	92.1
อบรม/ประชุม/สัมมนา	48	38.1
การพูดคุยในตำบล	6	4.8

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

แหล่งข้อมูลข่าวสาร พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.1) ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร (เกษตรตำบล) รองลงมา (ร้อยละ 81.7) ได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ เกือบสองในสาม (ร้อยละ 63.5) ได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุ มีสมาชิกจำนวนไม่มากได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากการอบรม/ประชุม/สัมมนา จากหนังสือพิมพ์ จากภาพยนตร์หรือภาพนิ่ง และนิตยสาร/วารสาร มีเพียงส่วนน้อย(ร้อยละ 4.8)ได้ข้อมูลข่าวสารจากการพูดคุยในตำบล

ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาคำความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน

ตารางที่ 4.5 ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ

n = 126

ประเด็น	ตอบได้ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีชีวิตที่พอเพียงต้องพึ่งตนเองเป็นหลัก (✓)	126	100.0
2. เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อบริโภคเท่านั้น ไม่ส่งเสริมการผลิตเพื่อค้าขาย (✕)	98	77.8
3. การเรียนรู้รายรับ – รายจ่าย บัญชีครัวเรือนช่วยให้ท่าน มีความพอประมาณ (✓)	123	97.6
4. เศรษฐกิจพอเพียงที่สมบูรณ์ คือ การดำรงชีวิตอย่าง ไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน (✓)	121	96.0
5. การก่อหนี้ที่ไม่เกิดรายได้ขัดต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (✓)	77	61.1
6. การปลูกผักสวนครัวไว้รับประทานในครัวเรือน ช่วยลดค่าใช้จ่าย (✓)	123	97.6
7. การกู้หนี้ยืมสินมาเพื่อขยายกิจกรรมทางการเกษตร ได้หากสามารถที่จะใช้หนี้เงินกู้ได้โดยไม่เดือดร้อนตนเอง และผู้อื่น (✓)	112	88.9
8. การลดต้นทุนในการทำการเกษตร โดยการใช้ปัจจัยภายใน ท้องถิ่น เช่น มูลสัตว์ ซากพืช เศษฟาง เป็นความ พอประมาณด้านเศรษฐกิจ (✓)	117	92.9
9. การทำการเกษตรมาก ๆ ทำให้มีเงินมาก ถึงแม้ต้องยืมเงิน ผู้อื่นเป็นการกระทำที่ขัดกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (✕)	88	69.8
10. การทำไร่นาสวนผสมและเกษตรผสมผสาน เป็นจุดเริ่มต้น เศรษฐกิจพอเพียง (✓)	119	94.4

หมายเหตุ (✓) = ข้อความถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(✕) = ข้อความไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรีปรากฏดังนี้

ความเข้าใจในด้านความพอประมาณ พบว่าสมาชิกทุกราย (ร้อยละ 100.0) ตอบได้ถูกต้องในประเด็นการมีชีวิตที่พอเพียงต้องพึ่งตนเองเป็นหลัก สมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.6, 97.6, 96, 94.4 และ 92.9) ตอบได้ถูกต้องในประเด็น 1) การเรียนรู้รายรับ-รายจ่าย บัญชีครัวเรือน ช่วยให้ท่านมีความพอประมาณ 2) การปลูกผักสวนครัวไว้รับประทานในครัวเรือน ช่วยลดค่าใช้จ่าย 3) เศรษฐกิจพอเพียงที่สมบูรณ์ คือ การดำรงชีวิตอย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน 4) การทำไร่นาสวนผสมและเกษตรผสมผสาน เป็นจุดเริ่มต้นเศรษฐกิจพอเพียง และ 5) ประเด็นการลดต้นทุนในการทำการเกษตร โดยการใช้ปัจจัยภายในท้องถิ่น เช่น มูลสัตว์ ซากพืช เศษฟาง เป็นความพอประมาณด้านเศรษฐกิจตามลำดับ สมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.9 และ 77.8) สมาชิกตอบได้ถูกต้อง ในประเด็น 1) การกู้หนี้ยืมสินมาเพื่อขยายกิจกรรมทางการเกษตรได้หากสามารถที่จะใช้หนี้เงินกู้ได้โดยไม่เดือดร้อนตนเองและผู้อื่นและ 2) เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อบริโภคเท่านั้น ไม่ส่งเสริมการผลิตเพื่อค้าขาย ตามลำดับ สมาชิกประมาณสองในสาม (ร้อยละ 69.8 และ 61.1) ตอบได้ถูกต้องในประเด็น 1) การทำการเกษตรมาก ๆ ทำให้มีเงินมาก ถึงแม้ต้องยืมเงินผู้อื่นเป็นการกระทำที่ขัดกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการก่อหนี้ที่ไม่เกิดรายได้ขัดต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ระดับความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณในภาพรวม

n=126			
ระดับความเข้าใจ	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 3	0	0.0
ปานกลาง	4 – 6	5	4.0
มาก	7 – 10	121	96.0

ต่ำสุด 5 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน $\bar{X} = 8.76$ S.D. = 1.24

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาระดับความเข้าใจด้านความพอประมาณในภาพรวมโดยแบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนน 0 – 3 คะแนนมีความเข้าใจในระดับน้อย 4 – 6 คะแนนมีความเข้าใจระดับปานกลาง และ 7 – 10 คะแนน มีความเข้าใจในระดับมาก พบว่า สมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 96.0) มีความเข้าใจระดับมาก สมาชิกที่เหลือเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 4.0) มีความเข้าใจระดับปานกลาง และไม่มีสมาชิกคนใดมีความเข้าใจในระดับน้อย โดยมีคะแนนต่ำสุด 5 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน และเฉลี่ย 8.76 คะแนน

ตารางที่ 4.7 ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผล

n = 126

ประเด็น	ตอบได้ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องของคนจนและเกษตรกรเท่านั้น ไม่สามารถใช้ได้กับบุคคลทั่วไป (×)	98	77.8
2. ความมีเหตุผลด้านเศรษฐกิจพอเพียงได้ด้วยการลดรายจ่ายฟุ่มเฟือย (✓)	121	96.0
3. การซื้อหอยไต้ดินไม่ขัดกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (×)	103	81.7
4. การลด ละ เลิก เหล้าบุหรี่เป็นการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (✓)	116	92.1
5. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถทำให้เกิดจิตสำนึกในการใช้จ่ายแบบพอดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ (✓)	117	92.9
6. การปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ต้องไม่นำเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ (×)	91	72.2
7. การวางแผนก่อนทำกิจกรรมใด ๆ ทำให้ประหยัดเวลาและช่วยลดรายจ่าย (✓)	123	97.6
8. คิดว่าในสภาวะเศรษฐกิจไม่ดี สินค้าขึ้นราคา เช่น ในปัจจุบันนี้ การทำอาชีพเสริม เช่น การแปรรูป จะช่วยให้มีความพอเพียงได้ (✓)	117	92.9
9. พื้นที่ ๆ เกิดภัยธรรมชาติทุกปี ควรเว้นการทำเกษตรในช่วงนั้น (✓)	112	88.9
10. การอบรม สั่งสอน แนะนำ ตักเตือน ให้ความรู้ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ แก่บุตรและญาติพี่น้อง เป็นแนวทางหนึ่งของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (✓)	121	96.0

หมายเหตุ (✓) = ข้อความถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(×) = ข้อความไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผลของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

ความเข้าใจในด้านความมีเหตุผล พบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.6, 96.0, 96.0, 92.9, 92.9 และ 92.1) ตอบได้ถูกต้องในประเด็น 1)การวางแผนก่อนทำกิจกรรมใด ๆ ทำให้ประหยัดเวลา และช่วยลดรายจ่าย 2)ความมีเหตุผลด้านเศรษฐกิจพอเพียงได้ด้วยการลดรายจ่ายฟุ่มเฟือย 3)การอบรม สั่งสอน แนะนำ ตักเตือน ให้ความรู้ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ แก่บุตรและญาติพี่น้อง เป็นแนวทางหนึ่งของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4)ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถทำให้เกิดจิตสำนึกในการใช้จ่ายแบบพอดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ 5)คิดว่าในสภาวะเศรษฐกิจไม่ดี สินค้าขึ้นราคาเช่นในปัจจุบันนี้ การทำอาชีพเสริม เช่น การแปรรูป จะช่วยให้มีความพอเพียงได้และ6)การลด ละ เลิก เหล้าบุหรี่เป็นการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงตามลำดับ สมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.9, 81.7 และ 77.8) สมาชิกตอบได้ถูกต้องในประเด็น 1)พื้นที่ ๆ เกิดภัยธรรมชาติทุกปี ควรเว้นการทำเกษตรในช่วงนั้น และ 2)การซื้อหว่ายได้ดินไม่ขัดกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและประเด็นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องของคนจนและเกษตรกรเท่านั้น ไม่สามารถใช้ได้กับบุคคลทั่วไป ตามลำดับ สมาชิกเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 72.2) ตอบได้ถูกต้องในประเด็นการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ต้องไม่นำเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้

ตารางที่ 4.8 ระดับความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผลในภาพรวม

n=126

ระดับความเข้าใจ	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 3	0	0.0
ปานกลาง	4 – 6	4	3.2
มาก	7 – 10	122	96.8

ต่ำสุด 4 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน $\bar{X} = 8.89$ S.D. = 1.14

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาระดับความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลในภาพรวมโดยแบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนน 0 – 3 คะแนน มีความเข้าใจในระดับน้อย 4 – 6 คะแนน มีความเข้าใจระดับปานกลาง และ 7 – 10 คะแนน มีความเข้าใจในระดับมาก พบว่า สมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 96.8) มีความเข้าใจระดับมาก สมาชิกที่เหลือเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 3.2) มีความเข้าใจในเรื่องความมีเหตุผลระดับปานกลาง และไม่มีสมาชิกคนใดมีความเข้าใจในระดับน้อยโดยมีคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน และเฉลี่ย 8.89 คะแนน

ตารางที่ 4.9 ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านภูมิคุ้มกัน

n = 126

ประเด็น	ตอบได้ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การออมทรัพย์เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันด้านเศรษฐกิจพอเพียง(✓)	124	98.4
2. การเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ช่วยให้ท่านมีความพร้อมในการรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้(✓)	123	97.6
3. การปฏิบัติตามหลักศาสนาเป็นการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง(✓)	114	90.5
4. การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ขัดกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง(X)	91	72.2
5. การพูดคุยปรึกษาปัญหาภายในครอบครัว เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับสมาชิกในครัวเรือน(✓)	122	96.8
6. การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เป็นทางเลือกของชีวิตที่ดีขึ้นทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ เป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิต(✓)	124	98.4
7. การสืบสานประเพณีอันดีงาม ควรดำรงไว้เพื่อลูกหลาน(✓)	125	99.2
8. ภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ดีควรรักษาและสืบทอดแก่ลูกหลานและชุมชน(✓)	123	97.6
9. การทำบัญชีฟาร์ม เป็นการตรวจสอบการลงทุนและผลตอบแทน(✓)	119	94.4
10. ความสามัคคี ก่อให้เกิดความสุขในชุมชน(✓)	124	98.4

หมายเหตุ (✓) = ข้อความถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(X) = ข้อความไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้าน
ภูมิคุ้มกันของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

ความเข้าใจในด้านภูมิคุ้มกัน พบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.2, 98.4, 98.4,
98.4, 97.6, 97.6, 96.8, 94.4 และ 90.5) ตอบได้ถูกต้องในประเด็น 1)การสืบสานประเพณีอันดีงาม
ควรดำรงไว้เพื่อลูกหลาน 2)การออมทรัพย์เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันด้านเศรษฐกิจพอเพียง 3)การ
เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เป็นทางเลือกของชีวิตที่ดีขึ้น ทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ เป็นประโยชน์แก่การ
ดำรงชีวิต 4)ความสามัคคี ก่อให้เกิดความสุขในชุมชน 5)การเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ช่วยให้ท่าน
มีความพร้อมในการรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ 6)ภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ดีควรรักษาและ
สืบทอดแก่ลูกหลานและชุมชน 7)การพูดคุยปรึกษาปัญหาภายในครอบครัว เป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน
ที่ดีให้กับสมาชิกในครัวเรือน 8)การทำบัญชีฟาร์ม เป็นการตรวจสอบการลงทุนและผลตอบแทน
9) การปฏิบัติตามหลักศาสนาเป็นการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามลำดับ สมาชิกเกือบ
สามในสี่ (ร้อยละ 72.2) ตอบได้ถูกต้องในประเด็นการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ขัดกับแนวทางเศรษฐกิจ
พอเพียง

ตารางที่ 4.10 ระดับความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านภูมิคุ้มกันในภาพรวม

n=126

ระดับความเข้าใจ	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 3	0	0.0
ปานกลาง	4 – 6	2	1.6
มาก	7 – 10	124	98.4

ต่ำสุด 6 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน $\bar{X} = 9.46$ S.D. = 0.90

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาในภาพรวมด้านภูมิคุ้มกัน โดยแบ่งระดับความเข้าใจ
ออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนน 0 – 3 คะแนน มีความเข้าใจในระดับน้อย 4 – 6 คะแนน มีความเข้าใจ
ระดับปานกลาง และ 7 – 10 คะแนน มีความเข้าใจในระดับมาก พบว่า สมาชิกเกือบทุกราย (ร้อยละ
98.4) มีความเข้าใจระดับมาก สมาชิกที่เหลือเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 1.6) มีความเข้าใจระดับปาน
กลาง และไม่มีสมาชิกคนใดมีความเข้าใจในระดับน้อย โดยมีคะแนนต่ำสุด 6 คะแนน สูงสุด 10
คะแนน และเฉลี่ย 9.46 คะแนน

เมื่อพิจารณาความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ โดยแบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนน 0 – 10 คะแนนมีความเข้าใจในระดับน้อย 11 – 20 คะแนน มีความเข้าใจระดับปานกลาง และ 21 – 30 คะแนน มีความเข้าใจในระดับมาก รายละเอียดดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม

n=126			
ระดับความเข้าใจ	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 10	0	0.0
ปานกลาง	11 – 20	0	0.0
มาก	21 – 30	126	100.0

ต่ำสุด 21 คะแนน สูงสุด 30 คะแนน $\bar{X} = 27.11$ S.D. = 2.40

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งประกอบด้วยด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกัน พบว่า สมาชิกทุกราย (ร้อยละ 100.0) มีความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภาพรวมในระดับมาก โดยมีคะแนนต่ำสุด 21 คะแนน สูงสุด 30 คะแนน และเฉลี่ย 27.11 คะแนน

ตอนที่ 3 การปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกัน

ตารางที่ 4.12 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณไปปรับใช้

ประเด็น	ปรับใช้	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การพยายามลดรายจ่ายในครัวเรือน โดยการปลูกพืช/เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค	113	89.7
2.การใช้สารชีวภาพในการทำเกษตร	111	88.1
3.การลดต้นทุนโดยการเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ใช้ในการทำนาครั้งต่อไป	109	86.5

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ปรับใช้	
	จำนวน	ร้อยละ
4.การผลิตเครื่องอุปโภคใช้เอง เช่น แชมพู, สบู่, น้ำยาล้างจาน ฯลฯ	63	50.0
5.การวางแผนการเดินทาง เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย	117	92.9
6.การเพิ่มมูลค่าโดยการให้ทรัพยากรที่มีอยู่ในครัวเรือน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น เศษ พืชผัก มาทำปุ๋ยน้ำหมัก	81	64.3
7. การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น ไม่ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย, ไม่เที่ยวเตร่	111	88.1
8.การนำวัสดุที่ใช้งานแล้วมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ (รีไซเคิล)	51	40.5
9.การใช้สิ่งของอย่างถนอม เพื่อให้มีอายุการใช้งานได้นาน และมีประสิทธิภาพ	121	96.0
10.การนำวัสดุเหลือใช้เป็นปัจจัยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงบำรุงดิน	87	69.0

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณไปปรับใช้ของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณไปปรับใช้ พบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 96.0และ92.9) 1)มีการใช้สิ่งของอย่างถนอม เพื่อให้มีอายุการใช้งานได้นาน และมีประสิทธิภาพ และ 2)มีการวางแผนการเดินทาง เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ตามลำดับสมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 89.7, 88.1, 88.1และ 86.5) 1)มีการพยายามลดรายจ่ายในครัวเรือนโดยการปลูกพืช/เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค 2)มีการใช้สารชีวภาพในการทำเกษตร 3)สมาชิกมีการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น ไม่ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย, ไม่เที่ยวเตร่ และ4)มีการลดต้นทุนโดยการเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ใช้ในการทำนาครั้งต่อไป ตามลำดับ สมาชิกประมาณสองในสาม(ร้อยละ 69.0 และ 64.3) 1)มีการนำวัสดุเหลือใช้เป็นปัจจัยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงบำรุงดิน และ 2)มีการเพิ่มมูลค่าโดยการให้ทรัพยากรที่มีอยู่ในครัวเรือนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น เศษพืชผัก มาทำปุ๋ยน้ำหมัก ตามลำดับ สมาชิกครั้งหนึ่งมี(ร้อยละ 50.0) มีการผลิตเครื่องอุปโภคใช้

เอง เช่น แคมพู, สบู่, น้ำยาล้างจาน ฯลฯ และสมาชิกน้อยกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 40.5) มีการนำวัสดุที่ใช้งานแล้วมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ (รีไซเคิล)

ตารางที่ 4.13 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผลไปปรับใช้

ประเด็น	ปรับใช้	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาสุขภาพ	98	77.8
2.การลด ละ เลิกดื่มสุรา และ/หรือ สูบบุหรี่	90	71.4
3.การงดเล่นการพนัน เช่น หว่ยใต้ดิน พนันฟุตบอล พนันไก่ชน พนันมวย ไฟ่ ฯลฯ	84	66.7
4.การทำอาชีพเสริม เช่น หัตถกรรม หัตถเวช ทอผ้า	24	19.0
5.การเพิ่มมูลค่าของผลผลิตการเกษตร เช่น เก็บและคัด เมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ขาย	74	58.7
6.การใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เหมาะสม กับการผลิต เช่น การใช้เครื่องจักรทุ่นแรง	115	91.3
7.การใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์สูงสุด โดยไม่ปล่อยให้ดิน ให้ว่างเปล่า	111	88.1
8. การพัฒนาอาชีพให้มีประสิทธิภาพโดยการเข้ารับการอบรม จากหน่วยงานต่าง ๆ	117	92.9
9.การเลือกซื้อสินค้าที่เป็นประโยชน์และคุ้มค่างบเงิน	118	93.7
10.การใช้จ่ายในกำลังของตน โดยไม่เดือดร้อนผู้อื่น	114	90.5

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผลไปปรับใช้ของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏดังนี้

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผลไปปรับใช้ พบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมด(ร้อยละ 93.7, 92.9, 91.3และ 90.5) 1) มีการเลือกซื้อสินค้าที่เป็นประโยชน์และคุ้มค่างบเงิน 2) มีการพัฒนาอาชีพให้มีประสิทธิภาพโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ 3) มีการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับการผลิต เช่น การใช้เครื่องจักรทุ่นแรง และ

4) มีการใช้จ่ายในกำลังของตน โดยไม่เดือดร้อนผู้อื่น ตามลำดับ สมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.1 และ 77.8) 1)มีการใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์สูงสุด โดยไม่ปล่อยให้ดินให้ว่างเปล่า และ 2)มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาสุขภาพ ตามลำดับ สมาชิกประมาณสองในสาม (71.4, 66.7 และ 58.7) 1)มีการลด ละ เลิกดื่มสุรา และ/หรือ สูบบุหรี่ 2)มีการงดเล่นการพนัน เช่น หว่ยใต้ดิน พนัน ฟุตบอล พนันไก่ชน พนันมวย ไพ่ ฯลฯ และ 3)มีการเพิ่มมูลค่าของผลผลิตการเกษตร เช่น เก็บ และคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ขายตามลำดับ สมาชิกจำนวนไม่มาก (ร้อยละ 19.0) มีการทำอาชีพ เช่น หัตถกรรม หัตถเวช ทอผ้า

ตารางที่ 4.14 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านภูมิคุ้มกัน ไปปรับใช้

n = 126

ประเด็น	ปรับใช้	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การวางแผนการใช้จ่ายเงิน	121	96.0
2.การออมทรัพย์ หรือการมีหนี้สินลดลง	120	95.2
3.การไม่มีหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า	98	77.8
4.การวางแผนการผลิตทางการเกษตร	121	96.0
5.การทำบัญชี เช่น บัญชีฟาร์ม บัญชีครัวเรือน เพื่อตรวจสอบรายรับ-รายจ่าย	71	56.3
6.การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน เช่น คอยสำรวจแปลง ตรวจสอบการระบาดของศัตรูพืชอย่างสม่ำเสมอ	110	87.3
7.การติดตามข่าวสารเพื่อรอบรู้ทันเหตุการณ์ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ฯลฯ	122	96.8
8.การปรึกษาปัญหากัน ภายในครอบครัว	123	97.6
9.การแลกเปลี่ยนความคิด ร่วมกิจกรรมในชุมชน	118	93.7
10.การมีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณี พัฒนาภูมิปัญญา ของชุมชน	124	98.4

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านภูมิคุ้มกันไปปรับใช้ของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏ ดังนี้

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านภูมิคุ้มกันไปปรับใช้ พบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมด(ร้อยละ 98.4, 97.6, 96.8, 96.0, 96.0, 95.2 และ 93.7) 1) มีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณีพัฒนาภูมิปัญญาของชุมชน 2) มีการปรึกษาปัญหากัน ภายในครอบครัว 3) มีการติดตามข่าวสารเพื่อรอบรู้ทันเหตุการณ์ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ 4) มีการวางแผนการผลิตทางการเกษตร 5) การวางแผนการใช้เงิน 6) มีการออมทรัพย์หรือการมีหนี้สินลดลง และ 7) มีการแลกเปลี่ยนความคิดร่วมกิจกรรมในชุมชนตามลำดับ สมาชิกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.3 และ 77.8) 1) มีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน เช่น คอยสำรวจแปลง ตรวจสอบการระบาดของศัตรูพืชอย่างสม่ำเสมอ และ 2) การไม่มีหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใช้ไฟฟ้า ตามลำดับ สมาชิกมากกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 56.3) มีการทำบัญชี เช่น บัญชีฟาร์ม บัญชีครัวเรือน เพื่อตรวจสอบรายรับ-รายจ่าย

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาด้านอื่นๆ และข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.15 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

n = 126

ประเด็น	มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ
1 การทำบัญชี		
1.1 ไม่มีความรู้	49	38.9
1.2 ไม่มีเวลา	42	33.3
1.3 ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง	41	32.5
1.4 วิธีปฏิบัติยุ่งยาก	52	41.3
2 วางแผนการใช้เงินไม่เป็น	8	6.3
3 การออมทรัพย์ (รายได้ไม่เพียงพอที่จะเหลือไว้ออม)	5	4.0
4 การปลูกผักสวนครัว		
4.1 ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง	22	17.5

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเด็น	มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ
4.2 พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม	37	29.4
4.3 ขนาดวัสดุอุปกรณ์	31	24.6
5 การกู้ยืมเงิน		
5.1 ไม่มีแหล่งเงินกู้	13	10.3
5.2 แหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยสูง	31	24.6
6 การประหยัด และลดรายจ่ายฟุ่มเฟือย (ห้ามใจตัวเองไม่ได้)	5	4.0
7 การใช้ประโยชน์ทรัพยากรภายในท้องถิ่น		
7.1 ไม่มีเวลา	25	19.8
7.2 ไม่มีความรู้	34	27.0
8 การลด ละ เลิก อบายมุข (เอาชนะใจตัวเองไม่ได้)	5	4.0
9 การปฏิบัติตามหลักศาสนา เช่น ถือศีล 5 (เอาชนะใจตัวเองไม่ได้)	4	3.2
10 การทำอาชีพเสริม		
10.1 ไม่มีเวลา	15	11.9
10.2 ไม่มีความรู้	21	16.7
11 การใช้สารชีวภาพ		
11.1 วิธีปฏิบัติยุ่งยาก	24	19.0
11.2 เห็นผลไม่ชัดเจน	32	25.4
12 การผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้เอง		
12.1 ไม่มีความรู้	40	31.7
12.2 ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง	38	30.2
13 วางแผนการเดินทางไม่เป็น	4	3.2
14 การใช้ปัจจัยการผลิตที่หาได้เอง		
14.1 ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถปฏิบัติได้จริง	30	23.8
14.2 ต้องใช้เวลานาน	33	26.2
14.3 ขนาดวัสดุอุปกรณ์	37	29.4

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเด็น	มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ
14.4 วิธีปฏิบัติยุ่งยาก	29	23.0
15 การปรึกษาปัญหาภายในครอบครัว (ไม่มีเวลา)	1	0.8
16 การออกกำลังกาย เพื่อรักษาสุขภาพ (ไม่มีเวลา)	25	19.8
17 การนำวัสดุที่ใช้แล้วมาประยุกต์ (รีไซเคิล)		
17.1 ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถปฏิบัติได้จริง	54	42.9
17.2 วิธีปฏิบัติยุ่งยาก	47	37.3
17.3 ไม่มีเวลา	37	29.4
18 การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ		
18.1 วิธีปฏิบัติยุ่งยาก	17	13.5
18.2 ต้องใช้เงินลงทุนสูง	41	32.5
19 การรวมกลุ่ม		
19.1 ไม่มีเวลา	13	10.3
19.2 ไม่ได้รับข่าวสาร	12	9.5
20 การเข้ารับการฝึกอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ		
20.1 ไม่มีเวลา	25	19.8
20.2 ไม่ได้รับข่าวสาร	11	8.7

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในอำเภอเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีปรากฏ ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พบว่าสมาชิกมีปัญหาในด้านการทำบัญชี โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 41.3, 38.9, 33.3 และ 32.5) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) วิธีปฏิบัติยุ่งยาก 2) ไม่มีความรู้ 3) ไม่มีเวลา และ 4) ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง

สมาชิกมีปัญหาด้านการนำวัสดุที่ใช้แล้วมาประยุกต์-รีไซเคิล โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 42.9, 37.3 และ 29.4) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง 2) วิธีปฏิบัติยุ่งยาก และ 3) ไม่มีเวลา

สมาชิกมีปัญหาด้านการผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้เอง โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 31.7 และ 30.2) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) ไม่มีความรู้ และ 2) ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง

สมาชิกมีปัญหาด้านการใช้ปัจจัยการผลิตที่หาได้เอง โดยสมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 29.4, 26.2, 23.8 และ 23.0) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) ขาดวัสดุอุปกรณ์ 2) ต้องใช้เวลานาน 3) ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถปฏิบัติได้จริง และ 4) วิธีปฏิบัติยุ่งยาก

สมาชิกมีปัญหาด้านการปลูกผักสวนครัว โดยสมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 29.4 และ 24.6) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) พื้นที่ไม่เหมาะสม และ 2) ขาดวัสดุอุปกรณ์ สมาชิกเกือบหนึ่งในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 17.5) ความรู้ที่ได้ยังไม่สามารถไปปฏิบัติได้จริง

สมาชิกมีปัญหาด้านการใช้ประโยชน์ทรัพยากรภายในท้องถิ่น โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 27.0 และ 19.8) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) ไม่มีความรู้ และ 2) ไม่มีเวลา

สมาชิกมีปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 32.5) ประสบปัญหาเนื่องจาก ต้องใช้เงินลงทุนสูง และสมาชิกเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 13.5) ประสบปัญหาเนื่องจาก วิธีปฏิบัติยุ่งยาก

สมาชิกมีปัญหาในการใช้สารชีวภาพ โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 25.4 และ 19.0) ประสบปัญหาเนื่องจาก 1) สารชีวภาพเห็นผลไม่ชัดเจน และ 2) วิธีปฏิบัติยุ่งยาก

สมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 19.8) ไม่มีเวลาในการออกกำลังกาย

สมาชิกมีปัญหาในการกู้ยืมเงิน โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 24.6) ประสบปัญหาเนื่องจากแหล่งเงินกู้มีดอกเบี้ยสูง และสมาชิกเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 10.3) ไม่มีแหล่งเงินกู้

สมาชิกมีปัญหาในการทำอาชีพเสริม โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 16.7) ประสบปัญหาเนื่องจาก ไม่มีความรู้ และสมาชิกเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 11.9) ไม่มีเวลา

สมาชิกมีปัญหาในการเข้ารับการศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยสมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 19.8) ประสบปัญหาเนื่องจาก ไม่มีเวลา และสมาชิกเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 8.7) ไม่ได้รับข่าวสาร

สมาชิกจำนวนไม่มากประสบปัญหาไม่มีเวลาในการรวมกลุ่ม ไม่ได้รับข่าวสารในการรวมกลุ่ม วางแผนการใช้เงินไม่เป็น รายได้ไม่เพียงพอที่จะเหลือไว้ออม ขาดการประหยัดและลดรายจ่ายฟุ่มเฟือยเพราะหำใจตัวเองไม่ได้ ขาดการลด ละ เลิก อบายมุขเพราะเอาชนะใจตัวเองไม่ได้ ละเลยการปฏิบัติตามหลักศาสนา เช่น การถือศีล 5 เพราะเอาชนะใจตัวเองไม่ได้และการไม่มีเวลาปรึกษาปัญหาภายในครอบครัว

ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

	n = 126	
ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีการสอนการทำบัญชีแบบง่าย	52	41.3
2. ควรมีการสาธิตการผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้เองและมีแหล่งวัสดุอุปกรณ์ที่หาง่ายราคาถูก	40	31.7
3. ควรมีการสาธิตการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้	8	6.3
4. รัฐควรมีพันธุ์พืชสวนครัวให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง	15	11.9
5. รัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนการรวมกลุ่มให้เพียงพอ	26	20.6
6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสาธิตการทำเกษตรโดยใช้สารชีวภาพที่ได้ผลดี	22	17.5
7. รัฐควรมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่นเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีให้เพียงพอ	35	27.8
8. รัฐควรส่งเสริมการตลาดของเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตโดยชุมชน	34	27.0

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรีปรากฏ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจและการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าสมาชิกมากกว่าหนึ่งในสามเล็กน้อย (ร้อยละ 41.3) เสนอแนะว่าควรมีการสอนการทำบัญชีแบบง่าย สมาชิกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 27.8 และ 27.0) เสนอให้ 1) รัฐควรมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่นเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีให้เพียงพอ และ 2) รัฐควรส่งเสริมการตลาดของเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตโดยชุมชน โดยเฉพาะด้านราคา สมาชิกประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 20.6 และ 17.5) เสนอให้ 1) รัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนการรวมกลุ่มให้เพียงพอและ 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสาธิตการทำเกษตรโดยใช้สารชีวภาพที่ได้ผลดี สมาชิกจำนวนไม่มาก (ร้อยละ 13.5, 11.9 และ 6.3) เสนอให้ 1) ควรมีการสาธิตการผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้เองและมีแหล่งวัสดุอุปกรณ์ที่หาง่ายราคาถูก 2) รัฐควรมีพันธุ์พืชสวนครัวให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง และ 3) ควรมีการสาธิตการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ ตามลำดับ